

Na osnovu člana V. tačka 3. (d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na 75. sjednici održanoj 17. maja 2000. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE O OSNIVANJU I DJELATNOSTI INSTITUTA ZA KULTURU

Član 1.

Ratifikuje se Sporazum između Bosne i Hercegovine i Savezne Republike Njemačke o osnivanju i djelatnosti instituta za kulturu, koji je potpisan u Berlinu 29.10.1999. godine na bosanskom, hrvatskom, srpskom, njemačkom i engleskom jeziku, po dobijenoj saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na osnovu Odluke broj PS BiH 37/00 od 27. 04. 2000. godine.

Član 2.

Tekst Sporazuma glasi:

SPORAZUM

IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE O OSNIVANJU I DJELATNOSTI INSTITUTA ZA KULTURU

Bosna i Hercegovina i Savezna Republika Njemačka,

vođene željom da razviju i prodube svoju saradnju na polju kulture, obrazovanja i nauke

u nastojanju da unaprijede uzajamno informiranje o društvenom i kulturnom životu obiju zemalja

u namjeri da pridonesu uzajamnom upoznavanju i boljem sporazumijevanju između ljudi obiju zemalja,

dogovorile su se o slijedećem:

Član 1.

(1) Države ugovornice se slažu da djelatnost instituta za kulturu u zemlji druge ugovorne strane predstavlja posebno važan doprinos kulturnoj saradnji obiju zemalja.

(2) Zato su države ugovornice saglasne da osnuju institute za kulturu u drugoj državi ugovornici.

Član 2.

(1) Instituti za kulturu Bosne i Hercegovine bit će određeni putem razmjene nota. Instituti za kulturu Savezne Republike Njemačke su ispostave "Goethe-Instituta za njegovanje njemačkog jezika u inozemstvu i za unapređenje međunarodne kulturne saradnje" iz Münchena (u daljem tekstu: Goethe-Institut).

(2) Instituti za kulturu mogu se na temelju ovog sporazuma osnivati u uzajamnoj saglasnosti objiju država ugovornica.

Član 3.

(1) Nadležni organi država ugovornica će podsticati rad instituta za kulturu i pružati im podršku u provođenju njihovih zadataka prema članu 4. stav 1. ovog sporazuma.

(2) Instituti za kulturu mogu organizirati priredbe, jezičke kurseve i druge djelatnosti i izvan svojih vlastitih prostorija i na drugim mjestima u državi prijema.

Član 4.

(1) Djelatnost instituta za kulturu je usmjerena na širenje i posredovanje znanja jezika države porijekla, na širenje informacija i znanja na poljima kulture, obrazovanja i nauke kao i na odgovarajuću saradnju u ovim oblastima.

(2) Status i djelatnost instituta za kulturu iz člana 2. i njihovih odaslanih saradnika uredit će se u Aneksu ovog sporazuma. Taj aneks je sastavni dio ovog sporazuma i stupit će na snagu istog dana kada i Sporazum.

(3) Sve djelatnosti koje se provode u okviru ovoga sporazuma podliježu pravnim propisima koji važe u zemlji dotične ugovorne strane.

Član 5.

Svaki spor u vezi sa tumačenjem i provođenjem ovog sporazuma i njegovog Aneksa rješavat će se putem pregovora između država ugovornica.

Član 6.

Ovaj sporazum može se izmijeniti putem pismenog dogovora između država ugovornica.

Član 7.

Ovaj sporazum stupa na snagu onog dana kada države ugovornice budu putem nota obavijestile jedna drugu da su uvjeti unutrašnjeg zakonodavstva za stupanje na snagu ispunjeni. Danom stupanja na snagu ovog sporazuma smatrat će se dan prijema posljednje notifikacije.

Član 8.

(1) Ovaj sporazum se zaključuje na vrijeme od pet godina. Ako ga jedna od država ugovornica pismeno diplomatskim putem ne otkáže najmanje šest mjeseci prije isteka roka važnosti, on će se prešutno produžavati na po daljih pet godina.

(2) U slučaju otkaza ovog sporazuma instituti za kulturu završit će svoju djelatnost onoga dana kada Sporazum stupa van snage.

Sačinjeno u Berlinu dana 29. oktobra 1999. godine u dva originala, svaki na bosanskom, hrvatskom, srpskom, njemačkom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi vjerodostojni. U slučaju neslaganja u tumačenju tekstova na bosanskom, hrvatskom, srpskom i njemačkom jeziku, mjerodavan je tekst na engleskom jeziku.

Za Bosnu i Hercegovinu Ante Jelavić, s.r.

Za Saveznu Republiku Njemačku Johannes Rau, s.r.

ANEKS

UZ SPORAZUM OD 29. OKTOBRA 1999. GODINE IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE O OSNIVANJU I DJELATNOSTI INSTITUTA ZA KULTURU

1 Broj odaslanih saradnika iz člana 4. stav 2. ovog sporazuma treba da bude primjeren zadacima dotičnih instituta za kulturu.

2. Dozvole boravka i radne dozvole za odaslane saradnike iz tačke 1:

2.1. Kada putuju službenim pasošem i podnesu zahtjev, odaslani saradnici, koji imaju državljanstvo države koja ih upućuje a ne države prijema, a isto tako i članovi njihovih obitelji u zajedničkom domaćinstvu, dobijat će dozvolu boravka od nadležnih organa države prijema u okviru njenih važećih zakona i drugih propisa. Dozvola boravka izdat će se prvi put prema odredbama unutrašnjeg zakonodavstva dotične države najduže na vrijeme do dvije godine i može se nakon toga produžavati. Za izdavanje i produžavanje dozvole boravka neće se plaćati takse. Dozvola boravka će se izdavati prioritarno i uključivat će u okviru svoje važnosti pravo ovlaštenog lica na višekratni ulazak i izlazak.

2.2. Organi države koja upućuje obavještavat će organe države prijema diplomatskim putem u formi prikladnog dopisa o predviđenom upućivanju i predviđenom danu dolaska saradnika i njihovih obitelji.

Ministarstvo vanjskih poslova države prijema preduzimat će potrebne mjere radi olakšavanja njihovog ulaska i boravka. To se može vršiti izdavanjem službenih isprava.

2.3. Saradnicima i njihovim bračnim drugovima iz tačke 1. neće za njihovu djelatnost u institutima za kulturu biti potrebna radna dozvola.

3. Saradnicima iz tačke 1., koji su državljani države koja ih upućuje a ne države prijema, kao i članovima njihovih obitelji koji pripadaju istom domaćinstvu, obje strane garantirat će, pod uvjetima iz tačke 2., neograničene mogućnosti putovanja na njihovoj teritoriji.

4. Članovi obitelji u smislu tač. 2. i 3. su bračni drug i djeca koja žive u istom domaćinstvu, ukoliko su ona prema pravu države koja upućuje maloljetna ili još na školovanju.

5.1. Obje strane će osiguravati oslobađanje od carinskih i drugih dažbina za uvoz i ponovni izvoz:

a) predmeta opreme i izložbenih predmeta (naprimjer tehničkih aparata, namještaja, eksponiranih filmova, knjiga, časopisa, audiovizuelnih materijala), uključujući prikladan broj motornih vozila koja se uvoze za djelatnost instituta za kulturu iz člana 2. Sporazuma;

b) selidbenih stvari, među njima jedno motorno vozilo za svakog odaslanog neoženjenog/neudatog saradnika odnosno dva motorna vozila za odaslanog oženjenog/udatog saradnika kojeg prati bračni drug, koja su u njihovom vlasništvu i kod njih bila u upotrebi najmanje šest mjeseci prije selidbe a uvoze se na teritoriju države prijema u roku od dvanaest mjeseci poslije selidbe.

5.2. Predmeti lične upotrebe uvezeni bez plaćanja carinskih i drugih dažbina, uključujući motorna vozila, mogu se u državi prijema tek onda drugima ustupiti ili prodati kada budu plaćene privremeno odložene dažbine ili ukoliko su bili najmanje dvanaest mjeseci u upotrebi.

6. Obje strane će osloboditi saradnike iz tačke 1. od poreza i drugih dažbina, ukoliko to dozvoljavaju važeći zakoni i drugi pravni propisi.

7.1. Umjetničku djelatnost i djelatnost predavanja organizirane od strane instituta za kulturu mogu vršiti i lica koja nisu državljani zemalja ugovornih strana ukoliko ispunjavaju zahtjeve države prijema za ulazak i boravak.

7.2. Pored odaslanog osoblja instituti za kulturu mogu zapošljavati i lokalnu radnu snagu. Takvi radni odnosi će se u pogledu svog sadržaja i važenja upravljati prema važećim pravnim propisima države prijema.

7.3. Instituti za kulturu mogu neposredno općiti sa ministarstvima, drugim javnim ustanovama, teritorijalnim zajednicama, društvima, udruženjima i privatnim licima.

7.4. Oprema i imovina instituta za kulturu, uključujući tehničke aparate i materijale, uživat će na teritoriji druge države ugovornice u okviru njenih pravnih propisa što veću zaštitu.

7.5. Svaka strana će javnosti osiguravati slobodan pristup institutima za kulturu i njihovim priredbama kao i normalnu poslovnu djelatnost instituta.

8.1. U okviru svojih važećih zakona i drugih propisa svaka strana će institutima za kulturu druge strane u vezi sa njihovim djelatnostima osiguravati povlastice u oblasti poreza na promet.

8.2. Instituti za kulturu mogu da za djelatnosti iz člana 4. stav 1. Sporazuma vrše sve potrebne pravne poslove, posebno da otvaraju bankovne račune, da zaključuju radne ugovore i da zakupljuju prostorije.

8.3 Ostala pitanja u vezi sa oporezivanjem instituta za kulturu i njihovih saradnika rješavat će se, ukoliko to bude potrebno, u skladu sa važećim zakonima i drugim propisima putem razmjene nota između država ugovornica.

9. Obje će strane voditi brigu da odgovarajući organi države prijema uvažavaju odredbe ovog sporazuma. Neće biti potrebno neko posebno registriranje instituta za kulturu u vezi sa osiguravanjem oslobođenja od plaćanja dažbina, sa davanjem povlastica i sa vršenjem pravnih poslova u smislu tačke 8.2.

10. Na zahtjev jedne od strana se posebnim sporazumom putem razmjene nota mogu, ukoliko za to postoji potreba, dogovoriti olakšice administrativno-tehničke prirode, vodeći pri tome računa o datim okolnostima u objema zemljama.

11. Saradnicima iz tačke 1. i članovima njihovih obitelji će se za vrijeme njihovog boravka na teritoriji države prijema u vremenima nacionalnih i međunarodnih kriza po njihovoj želji pružati iste olakšice za povratak u domovinu, koje se daju stranom odaslanom osoblju. U slučaju oštećenja ili gubitka njihove imovine kao posljedica javnih nemira osiguravat će im se prava koja su predviđena općim međunarodnim pravom.

Član 3.

Ova odluka bit će objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 01-011-151/00 17. maja 2000. godine Sarajevo

Predsjedavajući Predsjedništva BiH Alija Izetbegović, s.r.